

5.8 Zdolność UE i jej Państw Członkowskich do oceny implikacji zmian klimatu dla rybołówstwa jest dość niewielka. Wysiłki w tej dziedzinie są w zasadniczym stopniu związane z przyszłym rozwojem zarządzania zasobami wodnymi. Polityka wobec rybołówstwa będzie także musiała ocenić dostosowania, jakie sektor musi poczynić w obliczu zmian w zasobach wodnych i warunkach rybołówstwa.

5.9 EKES uważa, że powinno się zwiększyć produkcję i wykorzystanie zasobów drewna oraz że powinno się potraktować poważnie rolę lasów w powstrzymywaniu zmian

klimatu. EKES wyraża pogląd, że ważne jest zwiększenie zaleśnienia, zarówno w UE, jak i w skali globalnej. Powinno to być także kluczowym elementem polityki rozwoju UE.

5.10 EKES sugeruje, aby Komisja zaproponowała uruchomienie zakrojonej na szeroką skalę kampanii informacyjno-edukacyjnej zarówno w UE jak i na szczeblu międzynarodowym, co miałoby także na celu zwiększenie świadomości podmiotów społeczeństwa obywatelskiego i decydentów politycznych. Mogłoby to przyczynić się do szybszego przygotowania i wprowadzenia strategii przystosowawczych.

Bruksela, 18 stycznia 2006 r.

Przewodnicząca
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Anne-Marie SIGMUND

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie sprawozdania Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego oraz Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego dotyczącego stawek podatku akcyzowego stosowanych dla alkoholu i napojów alkoholowych (przedstawionego zgodnie z art. 8 dyrektywy Rady 92/84/EWG w sprawie zbliżenia stawek podatku akcyzowego od alkoholu i napojów alkoholowych)

COM(2004) 223 końcowy

(2006/C 69/03)

Dnia 27 maja 2004 r. Komisja Europejska, działając na podstawie art. 262 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wspomnianej powyżej.

Sekcja ds. Unii Gospodarczej i Walutowej oraz Spójności Gospodarczej i Społecznej, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 8 listopada 2005 r. Sprawozdawcą był **Clive WILKINSON**.

Na 423. sesji plenarnej w dniach 18 — 19 stycznia 2006 r. (posiedzenie z dnia 18 stycznia 2006 r.) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem 81 do 33 głosów przy 15 głosach wstrzymujących się przyjął następującą opinię:

1. Podsumowanie wniosków i zalecenia

1.1 Obecny system opodatkowania alkoholu i napojów alkoholowych nie funkcjonuje zgodnie z tym, czego konsumenci mają prawo oczekiwać od rynku wewnętrznego, lecz Państwa Członkowskie nie wyraziły zgody na harmonizację stawek podatku akcyzowego stosowanych dla tych produktów, poza obecnym uzgodnieniem stawek minimalnych. Częstotliwość sporządzania sprawozdań przez Komisję na temat obecnego systemu powinna być bardziej realistyczna. Podatki akcyzowe są, według ekspertów w dziedzinie handlu, podatkiem należnym w kraju konsumpcji.

1.2 Częstotliwość sporządzania sprawozdań przez Komisję na temat obecnego systemu powinna być bardziej realistyczna. Dokonać tego można poprzez wprowadzenie wymogu przedkładania takich raportów nie częściej niż co 5 lat.

1.3 Obecny system prowadzi często do problemów związanych z ustaleniem miejsca niektórych produktów w aktualnie uzgodnionych strukturach, co nie ma jednego prostego rozwiązania. W rezultacie każde Państwo Członkowskie może znaleźć

swoje własne. Problemy występują również w zakresie poprawnej kodyfikacji wspólnego nazewnictwa. Należałoby wziąć pod uwagę dwie duże kategorie relacji handlowych związanych z tymi produktami: z jednej strony, transakcje handlowe pomiędzy firmami, a z drugiej strony, zakupy indywidualne dokonywane w sposób bezpośredni i w systemie sprzedaży wysyłkowej, co stwarza istotne problemy.

1.4 Problemy zdrowotne wynikają z nadużywania alkoholu przez niektóre osoby, nie są natomiast związane z postacią, w której jest on spożywany.

1.5 Wyższe stawki akcyzowe nie rozwiązują problemów nadużywania alkoholu przez niektóre osoby i brak przekonujących dowodów na to, że prowadzą one w dłuższej perspektywie do ograniczenia problemów wynikających z nadużywania alkoholu. Z tego względu wobec problemów tych należy zastosować inne środki, zwłaszcza typu edukacyjnego i zapobiegawczego, mające na celu poprawę zdrowia społeczeństwa.

1.6 Zaleca się by Komisja rozważyła podział napojów alkoholowych na dwie podstawowe kategorie z wdrożeniem standardowej podstawy dla wszystkich napojów alkoholowych zawartych w każdej ze wspomnianych kategorii, stosownie do opisu zawartego w paragrafach 7.3 — 7.10 poniżej, mówiącego o tym, że wszystkie napoje alkoholowe podlegają opodatkowaniu zgodnie z ich podziałem ze względu na sposób ich wytwarzania, ich wpływ na zdrowie i zawartość alkoholu. W wypadku wina i innych napojów fermentacyjnych (piwa, cydru i wina gruszkowego) należy jednak przyjąć odrębne podejście.

1.7 Wiadomo jest, że takiej zmiany nie można byłoby wdrożyć szybko i należałoby ją wprowadzać przez znaczny okres czasu.

2. Dodatkowe argumenty

2.1 Komisja przedstawiła sprawozdanie ⁽¹⁾ na temat funkcjonowania obowiązującego w całej UE systemu minimalnych stawek podatku od alkoholu i napojów alkoholowych. W sprawozdaniu tym rozważany jest sposób działania obecnego systemu w odniesieniu do funkcjonowania rynku wewnętrznego. Zawarta jest w nim konkluzja, że większa konwergencja stawek podatku akcyzowego stosowanych w Państwach Członkowskich mogłaby zmniejszyć oszustwa i zakłócenia konkurencji.

2.2 W sprawozdaniu zauważono jednakże, że Państwa Członkowskie mają bardzo rozbieżne poglądy na temat właściwego poziomu stawek minimalnych ⁽²⁾ i zważywszy, że jest to kwestia, której zmiana wymaga jednomyślności, wyrażono chęć zainicjowania szerokiej debaty na ten temat z uwzględnieniem wszystkich odpowiednich aspektów sprawy. Przepisy dyrektywy dotyczącej struktury podatku ⁽³⁾ powinny być również poddane dalszym rozważaniom i stanowią jeden z przedmiotów debaty. Niniejszy dokument stanowi wkład Komitetu.

3. Uwagi ogólne

3.1 Sprawozdanie Komisji stanowi bardzo przydatną analizę sytuacji i podaje wiele faktów wskazujących na to, że jedynie poprzez wprowadzenie zmian można zwiększyć efektywność rynku wewnętrznego z korzyścią dla konsumentów europejskich oraz jego przejrzystość dla podmiotów działających w przemyśle napojów alkoholowych, zredukować zakłócenia konkurencji oraz zwiększyć jego rolę w walce z problemami związanymi z oszustwami i przemytem.

⁽¹⁾ Sprawozdanie Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego oraz Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego dotyczące stawek podatku akcyzowego stosowanych dla alkoholi i napojów alkoholowych (przedstawione zgodnie z art. 8 dyrektywy Rady 92/84/EWG w sprawie zbliżenia podatku akcyzowego od alkoholu i napojów alkoholowych) COM(2004) 223 wersja ostateczna.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 92/84/EWG w sprawie zbliżenia stawek podatku akcyzowego od alkoholu i napojów alkoholowych: Dz.U. L 316 z 31.10.1992 r.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 92/83/EWG w sprawie harmonizacji struktury podatku akcyzowego od alkoholu i napojów alkoholowych: Dz.U. L 316 z 31.10.1992 r. Wśród kwestii wymagających rozważenia znajduje się pytanie, czy nadal należy zezwalać na różnice między stawkami podatku akcyzowego od win musujących i niemusujących. Należy także rozważyć potrzebę zaktualizowania kodów występujących we wspólnym nazewnictwie i różne sposoby klasyfikacji niektórych podobnych produktów.

3.2 Zawiera też dane wskazujące na znaczenie dochodów Państw Członkowskich pochodzących z podatku akcyzowego od napojów alkoholowych ⁽⁴⁾ oraz stopień ich zróżnicowania ⁽⁵⁾.

3.3 Każde z Państw Członkowskich prowadzi własną politykę podatkową i obecnie nie wykazują one chęci do jej zharmonizowania. Z tego też powodu Komisja, pomimo swych starań, nie złożyła sprawozdania z wdrażania obecnego systemu w odstępach czasowych wymaganych przez pierwotną dyrektywę. Częstotliwość przedstawiania sprawozdań powinna być bardziej realistyczna (na przykład raz na pięć lat).

3.4 Ustalając taką politykę, Państwa Członkowskie biorą pod uwagę dotychczasowe doświadczenia, zdrowie publiczne, właściwe badania oraz kulturę i styl życia swoisty dla swych społeczeństw. Podatki to obszar, w którym zmiany mogą być dokonywane jedynie w drodze jednomyślności, a więc wdrożenie wszelkich istotnych zmian, jakie mogą zostać uzgodnione, wymaga czasu.

3.5 Warto przypomnieć, że omawiany podatek akcyzowy ⁽⁶⁾ dotyczy napojów zawierających alkohol, ale jest on stosowany według różnych stawek w zależności od kategorii danego alkoholu.

4. Rynek wewnętrzny

4.1 Zakłócenia konkurencji wywołane przez podatek ⁽⁷⁾ i przesunięcia w stosunkach handlowych nie są zgodne z zasadami rynku wewnętrznego, jeśli wziąć pod uwagę tylko to kryterium, lecz oba te zjawiska nadal charakteryzują rynek napojów alkoholowych w UE.

4.2 Z drugiej strony, rynek wewnętrzny pozwala konsumentom na czerpanie korzyści z możliwości zakupu alkoholu przez granicę. Komitet popierał niedawne propozycje zwiększenia i zrationalizowania tych korzyści poprzez umożliwienie, w szczególności, zakupu alkoholu na odległość, co można oceniać pozytywnie z punktu widzenia swobody przepływu towarów.

⁽⁴⁾ Łączna wartość dla PKB Piętnastki UE w 2001 r. wynosiła ponad 25 mld euro; w kategoriach procentowych PKB najwyższa była w Finlandii (0,96 %), a najniższa we Włoszech (0,06 %).

⁽⁵⁾ Stawki podatku akcyzowego nałozonego na napoje alkoholowe różnią się 15,9 razy pomiędzy najwyższym i najniższym opodatkowaniem w Państwach Członkowskich w odniesieniu do piwa i „produktów pośrednich” i 9,2 razy w odniesieniu do alkoholu wysoko-procentowego. Nie jest możliwe dokonanie takiego porównania w odniesieniu do wina (w tym wina musującego), ponieważ wina w ogóle nie są obłożone podatkiem w 15 spośród 25 Państw Członkowskich, a w dwóch innych Państwach Członkowskich stosowany jest minimalny podatek (około 2 centów).

⁽⁶⁾ Akcyza jest podatkiem płatnym od tego rodzaju produktów w kraju nabycia.

⁽⁷⁾ Wino i piwo zostały uznane przez ETS w pewnym stopniu za możliwe do zastąpienia: sprawy C-170/78 i C-166/98.

4.3 Większość Państw Członkowskich musi jednakże zaakceptować potrzebę wykorzystania większej ilości środków do walki z przemytem i oszustwami, jakie wynikają przede wszystkim ze stosowania różnych stawek akcyzy (i podatku VAT). Ten rodzaj działań przestępczych stanowi poważny problem dla Unii Europejskiej i najczęściej dotyka bezpośrednio te Państwa Członkowskie, które zdecydowały się na najwyższe stawki opodatkowania w odniesieniu do alkoholu.

4.4 Wpływ poszerzenia (jeśli w ogóle dotyczy to tej dziedziny) nie jest jeszcze jasny. Ze względu na to, że zastosowanie mają te same dyrektywy i że kilka nowych Państw Członkowskich musiało podwyższyć stawki podatku akcyzowego stosowane przed akcesją, rozbieżności pomiędzy rezultatami w tych krajach nie powinny być znaczące.

5. Stawki minimalne

5.1 Jedynym krokiem, który Państwa Członkowskie zgodziły się podjąć w kierunku harmonizacji w 1992 r., było ustalenie „minimalnych stawek” dla każdej kategorii napojów alkoholowych. Stawki te zostały ustalone na następującym poziomie:

— alkohol wysokoprocentowy:	550 euro za 1 hektolitr czystego alkoholu	(5,5 euro za lpa ⁽⁸⁾)
— piwo:	1,87 euro za 1 hektolitr/stopień zawartości alkoholu	(1,87 euro za lpa)
— produkty pośrednie:	45 euro za 1 hektolitr produktu	(2,5 euro za lpa)
— wino (niemusujące i musujące):	zero	(zero)

5.2 Każde Państwo Członkowskie może w dowolnym momencie ustalić stawkę akcyzy powyżej uzgodnionej stawki minimalnej. Tak więc niepodnoszenie istniejących stawek minimalnych nie ma kluczowego znaczenia z punktu widzenia uzyskania przychodów. Niektóre Państwa Członkowskie musiały podnieść stawki podatku akcyzowego od alkoholu, w innych Państwach stawki te obniżono ⁽⁹⁾, zapewniając większą harmonizację i ograniczając motywację do zakupów przez granicę (legalnych) oraz oszustw i przemytu alkoholu na rynku wewnętrznym (nielegalnych). Projekt jedynie przybliżył stawki podatku akcyzowego do stawek minimalnych nie dokonując prawdziwej harmonizacji, jako że każde Państwo Członkowskie w dalszym ciągu będzie ustalało własne stawki podstawowe.

6. Szersze cele Traktatu — zdrowie

6.1 Pięć Państw Członkowskich ⁽¹⁰⁾ stwierdza obecnie, że przy ustalaniu polityki podatkowej uwzględniają zdrowie publiczne. Niemniej w czasie rozważania przedmiotu tej opinii ⁽¹¹⁾ na niedawnym posiedzeniu Rady ds. Ekonomicznych i Finansowych (ECOFIN) zauważono, że większość Państw Członkowskich nie uważa, że zdrowie i kwestie społeczne powinny odgrywać zasadniczą rolę przy ustalaniu stawek podatku akcyzowego. ⁽¹²⁾

6.2 Alkohol stanowi część codziennego trybu życia większości dorosłych konsumentów UE. Spośród nich znaczna większość ma odpowiedzialne podejście do swoich nawyków związanych z konsumpcją alkoholu. Umiarkowane spożycie alkoholu może przynieść niektórym grupom korzyści zdrowotne. Niemniej problemy związane z nadmiernym spożyciem alkoholu mogą być — i często są — poważne. Dotyczą one nie tylko ich własnego zdrowia, ale mogą także nieść ze sobą poważne konsekwencje społeczne i negatywne skutki ekonomiczne. Problemem wymagającym szczególnej troski jest nadużywanie alkoholu przez młodych konsumentów ⁽¹³⁾. Potrzeba również szerszej edukacji w zakresie przyzwyczajzeń żywieniowych i alkoholu ⁽¹⁴⁾. Należy się zająć problemem nadużywania, a nie spożyciem alkoholu w umiarkowanych ilościach, oraz ogólnie rzecz biorąc, szeroką edukacją w zakresie żywienia.

⁽⁸⁾ „litr czystego alkoholu”, w oparciu o zawartość alkoholu, przyjmując stężenie typowe dla handlu detalicznego w przypadku piwa, wina i produktów pośrednich

⁽⁹⁾ W każdym z tych przypadków było to przede wszystkim wynikiem korzystania przez obywateli tych Państw Członkowskich z prawa do dokonywania zakupów w innych Państwach Członkowskich na rynku wewnętrznym.

⁽¹⁰⁾ Dania, Estonia, Finlandia, Irlandia i Szwecja.

⁽¹¹⁾ Wnioski z sesji 2651, która odbyła się 12 kwietnia 2005 r.

⁽¹²⁾ W czasie tego samego posiedzenia Rada ds. Ekonomicznych i Finansowych zwróciła się do Komisji o przygotowanie propozycji zwiększenia obecnych minimalnych stawek zgodnie ze stopą inflacji utrzymującą się w ciągu ostatnich kilku lat. Decyzja ta zmusi znaczną liczbę Państw Członkowskich do podniesienia stawek stosowanych wobec niektórych napojów alkoholowych. Komisja zdaje sobie sprawę, iż niektórym Państwom Członkowskim trudno będzie podnieść stosowane stawki i mogą one potrzebować odstępstw i/lub okresów przejściowych.

⁽¹³⁾ Raport ESPAD (Europejskiego Projektu Badań Szkolnych na temat Alkoholu i Narkotyków) z 2003 r.

⁽¹⁴⁾ „Otyłość w Europie – Rola i zadania podmiotów społeczeństwa obywatelskiego” (opinia z inicjatywy własnej) Dz.U. C 24 z 31.1.2006.

6.3 W tym kontekście powstaje pytanie, czy wyższe stawki podatkowe (a więc wyższe ceny, ponieważ składnik podatkowy w przypadku wielu napojów alkoholowych przekracza cenę produktu) mogą stanowić rozwiązanie dla problemu nadużywania alkoholu.

6.4 Dowody, na których można oprzeć odpowiedź na to pytanie nie są oczywiste. Podwyżki cen mogą mieć wpływ na ogólne spożycie, jednak nie ma wiarygodnych danych świadczących o tym, że takie zmniejszenie spożycia dotyczy także tych, którzy nadużywają alkoholu. Istnieją dowody na to, że w przypadku stosowania wyjątkowo wysokich stawek podatku wobec jakiegoś rodzaju napoju alkoholowego, w porównaniu z innymi produktami, jego spożycie zmniejsza się, gdyż konsumenci zaczynają kupować inne wyroby (które obowiązują niższą stawką podatku i które są zatem tańsze). Dochodzimy do wniosku, że wysokie ceny nie stanowią same w sobie rozwiązania dla problemu nadużywania alkoholu.

6.5 Niemniej, nie jest również łatwo ustalić, czy nagłe i znaczne ograniczenie podatku będzie oddziaływać w niepożądany sposób na spożycie nie tylko w krótkiej perspektywie; istnieją przesłanki, że poważne ograniczenia powinny być wprowadzane stopniowo.

6.6 Najlepszym sposobem walki z nadużywaniem alkoholu jest edukacja, informacja oraz programy szkoleniowe skierowane przede wszystkim do osób nadużywających alkoholu. Komisja powinna to uwzględnić w swoich propozycjach dotyczących polityki ochrony zdrowia ⁽¹⁵⁾.

7. Możliwe zmiany

7.1 Wobec realiów obecnej sytuacji dochodzimy do wniosku, że dotychczasowy, rozwijający się już od pewnego czasu system nie funkcjonuje w zadowalający sposób w kontekście wspólnego rynku. O ile rynek wewnętrzny funkcjonuje dobrze w wielu dziedzinach, w zakresie napojów alkoholowych wciąż występują przesunięcia w handlu i spowodowane opodatkowaniem zakłócenia konkurencyjności. Co więcej, pomimo coraz bardziej wyężonych wysiłków ze strony Państw Członkowskich, nielegalne działania w postaci oszustw i przemytu nie wykazują jakiegokolwiek tendencji do znacznego ograniczenia.

7.2 Komitet zgadza się, że większa zbieżność przyczyniłaby się do ograniczenia oszustw i zakłóceń konkurencji. Ponadto, o ile członkowie Rady zgodzili się na podniesienie obecnych stawek minimalnych zgodnie ze stopą inflacji, nie udało im się osiągnąć porozumienia w sprawie innych dziedzin stwarzających problemy (patrz przypis 3 powyżej). Niemniej, nie ma powodu, by Komisja nie zaproponowała Państw Członkowskim wprowadzenia zmian w istniejących strukturach oraz systemie podatku akcyzowego.

7.3 Uznając istnienie dużych rozbieżności na obszarze Unii Europejskiej, zarówno w odniesieniu do podatków bezpośrednich, jak i pośrednich, oczekiwanie, że szybko wprowadzony zostanie nowy, radykalny system, jest mało realistyczne, jednakże już teraz należy zaproponować nowy system, który mógłby zostać wprowadzony stopniowo na przestrzeni długiego okresu czasu.

⁽¹⁵⁾ DG ds. Zdrowia i Ochrony Konsumentów jest w trakcie opracowywania wniosku dot. strategii walki z nadużywaniem alkoholu. Nie jest prawdopodobne, iż analiza ta zostanie szybko zakończona.

7.4 Po pierwsze należy uznać, że dany produkt powinien podlegać opodatkowaniu na podstawie zaklasyfikowania jako napój fermentacyjny lub destylowany. Za napoje fermentacyjne uznaje się napoje naturalne, pochodzenia rolniczego, przeznaczone do użytku spożywczego, wytworzone **wyłącznie** poprzez fermentację winogron, zbóż, owoców mięsistych lub jagód. Za napoje destylowane lub spirytusowe uznaje się napoje, które zostały przedestylowane lub ich mieszanki, lub mieszanki napojów przedestylowanych z innymi substancjami płynnymi, jak np. napoje z zawartością alkoholu, których wytwarzanie nie podlega żadnym specyficznym uregulowaniom.

7.5 W szczególności należy bardzo uważnie rozważyć wpływ na wspólną organizację rynków wina (WOR) ⁽¹⁶⁾; przemysł winiarski już teraz stoi w obliczu poważnych wyzwań (takich jak zmniejszające się spożycie wina w wielu Państwach Członkowskich oraz rosnący udział w rynku wina importowanego). Podobne trudności dotyczą innych kategorii napojów alkoholowych.

7.5.1 Oprócz tego, co powiedziano w poprzednim ustępie, należy również podkreślić, że z winem wiąże się istotna dodatkowa działalność producentów rolnych. Spora część plantatorów winorośli, niezależnie od produktu dostarczonego spółdzielniom czy hurtownikom, produkuje wino na potrzeby swych własnych rodzin, ewentualną nadwyżkę przeznaczając na sprzedaż ograniczonej liczbie osób prywatnych zamieszkających w okolicy. Art. 10 dyrektywy Rady 92/83/EWG pozwala Państwom Członkowskim na zwolnienie od podatku akcyzowego win produkowanych przez osoby prywatne na własny użytek (dla siebie, rodziny lub gości, lecz nie w przypadku sprzedaży) ⁽¹⁷⁾. Podobnie zgodnie art. 29 dyrektywy Rady 92/12/EWG Państwa Członkowskie mają prawo zwolnić małych producentów wina ⁽¹⁸⁾ od przestrzegania wymogów odnoszących się do przepływu i monitoringu ich produktów. Jeśli Państwa Członkowskie nie zezwalają na dopuszczone zwolnienia, oznacza to, że wymogi te mogłyby stanowić obciążenie ekonomiczne dla sektora winiarskiego i tak już dotkniętego przez konkurencję ze strony rozwijających się krajów trzecich. Wydaje się więc uzasadnione, by wyłączyć wino z wynikającej z tego argumentacji.

7.6 Zalecamy zatem, by Komisja ustaliła minimalną stawkę dla wszystkich napojów alkoholowych w każdej kategorii, tzn. stawkę minimalną dla napojów fermentacyjnych i stawkę minimalną dla napojów destylowanych. Poza tym dodatkowo proponujemy opodatkowanie zawartości alkoholu każdego napoju wewnątrz każdej z tych kategorii; przykładowo ta sama ilość produktu dawałaby cztery razy większą kwotę przy 40 % obj. alk. ⁽¹⁹⁾ w porównaniu do tej samej ilości produktu przy 10 % obj. alk.

7.7 Z napojami fermentacyjnymi wiąże się jeden szczególnie problem, który nie dotyczy innych kategorii napojów alkoholowych. Zawartość alkoholu w napojach fermentowanych może i rzeczywiście się zmienia zależnie od różnych czynników dotyczących ich surowca i sposobu wytwarzania. W przypadku napojów fermentowanych trzeba będzie zatem przyjąć nieco

⁽¹⁶⁾ WOR: Wspólna Organizacja Rynku [CMO: Common Market Organisation].

⁽¹⁷⁾ Takie zwolnienie od podatku akcyzowego może mieć zastosowanie w przypadku piwa (art. 6) lub innych napojów fermentacyjnych (art.14) tej dyrektywy.

⁽¹⁸⁾ Mali producenci wina oznaczają osoby produkujące średnio poniżej 100 000 litrów wina rocznie.

⁽¹⁹⁾ Obj. alk. oznacza ilość alkoholu, czyli zawartość procentową alkoholu w produkcie.

bardziej elastyczne podejście, na przykład grupując je zależnie od ich mocy, aby uniknąć niepotrzebnego komplikowania życia producentom i sprzedawcom tych napojów.

7.8 Taki system umożliwiłby Państwom Członkowskim utrzymanie możliwości ustanowienia stawki zerowej na wino i inne napoje fermentacyjne i rozszerzyłby tę opcję na całą kategorię napojów fermentacyjnych.

7.9 Oznaczałoby to rzeczywiste uproszczenie systemów opodatkowania alkoholu, niemniej nie prowadziłoby do ograniczenia pola manewru dla oszustw, jako że Państwa Członkowskie nadal ustalałyby różniące się znacznie stawki podatku.

7.10 W ramach tego systemu nie byłyby potrzebne starania o dostosowanie rosnącej liczby nowych produktów do struktury do nich nie pasującej, ponieważ byłyby one po prostu

opodatkowane wyłącznie na podstawie zawartości alkoholu (obj. alk.).

7.11 Ponadto, system akcyzy byłby bardziej stabilny i nie ulegałby żadnym istotnym zniekształceniom, a problemy związane ze wspólnym nazewnictwem zostałyby rozwiązane.

7.12 Jak stwierdzono powyżej, wpływ alkoholu na zdrowie jest przedmiotem troski; jednak w ramach takiego systemu opodatkowania alkoholu opartego na standardowej podstawie, największe obciążenie podatkowe zostałyby nałożone na konsumpcję napojów o największej zawartości alkoholu w zależności od sposobu ich wytwarzania — wyłącznie fermentacyjnego czy destylowanego. Pomogłoby to w zrozumieniu, że dla zdrowia największe znaczenie mają normy spożycia biorące pod uwagę korzyści umiarkowanego spożycia w odróżnieniu od szkód, jakie wywołuje nadmierna konsumpcja.

Bruksela, 18 stycznia 2006 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Anne-Marie SIGMUND

ZAŁĄCZNIK

do opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego

Odrzucone poprawki

Następujące poprawki, które uzyskały poparcie co najmniej jednej czwartej oddanych głosów, zostały odrzucone w trakcie debaty:

Punkt 7.5

Zmienić:

„W szczególności należy bardzo uważnie rozważyć wpływ na wspólną organizację rynków wina (WOR) (!); przemysł winiarski już teraz stoi w obliczu poważnych wyzwań (takich jak zmniejszające się spożycie wina w wielu Państwach Członkowskich oraz rosnący udział w rynku wina importowanego). Podobne trudności mogą dotyczyć także innych kategorii fermentacyjnych napojów alkoholowych. Poza tymi powodami warto ustanowić, także ze względu na udowodniony związek pomiędzy umiarkowanym spożyciem tych napojów i ich korzystnym wpływem na zdrowie, podział na dwie kategorie (napojów fermentacyjnych i destylowanych), wewnątrz których Państwa Członkowskie mogą ustalić stawkę minimalną akcyzy opartą na zawartości alkoholu i niezależną od formy, w której alkohol jest obecny.”

Uzasadnienie

Sektor napojów fermentacyjnych, których trendy spożycia są bardzo podobne zarówno dla wina, jak i dla piwa oraz cydru (jabłecznika), zasługuje na ochronę zarówno ze względu na jego charakter rolniczy, zastosowanie spożywcze, jak i ze względu na korzystne działanie dla zdrowia przy umiarkowanym spożyciu. Z drugiej strony, nie ma sensu ustanawiać jednolitego modelu, nie zważając na rodzaj napoju czy sposób produkcji, a jednocześnie ustanawiając wyjątek dla jednego rodzaju, mianowicie wina, opierając się na okolicznościach, które odnoszą się także do pozostałych napojów fermentacyjnych (jabłecznika i piwa), w zgodzie z opinią przyjętą 19 grudnia 2005 r.

Wynik głosowania:

Za: 46

Przeciw: 50

Wstrzymało się: 23

(!) WOR: Wspólna Organizacja Rynku.

Punkt 7.5.1

Zmienić:

Oprócz tego, co powiedziano w poprzednim ustępie, należy również podkreślić, że z winem wiąże się istotna dodatkowa działalność producentów rolnych. Produkcja piwa czy jablecznika na niewielką skalę oraz sposobami tradycyjnymi jest także częścią kultury europejskiej. Spora część plantatorów winorośli, niezależnie od produktu dostarczanego spółdzielniom czy hurtownikom, produkuje wino na potrzeby swych własnych rodzin, ewentualną nadwyżkę przeznaczając na sprzedaż ograniczonej liczbie osób prywatnych zamieszkałych w okolicy. To samo można powiedzieć o drobnych producentach jablecznika czy piwa, którzy przeznaczają swoje produkty na własne spożycie lub potrzeby najbliższego otoczenia. W związku z tym, w każdym zainteresowanym kraju kontrola podatku akcyzowego musiałaby dotyczyć setek tysięcy małych producentów: koszt ten byłby zbyt duży dla Państw Członkowskich ze względu na zapewne niewielkie dochody, a przede wszystkim stanowiłby on obciążenie ekonomiczne dla sektorów sektora winiarskiego i tak już dotkniętych przez konkurencję ze strony rozwijających się krajów trzecich. Wydaje się więc konieczne, by wyłączyć te napoje ~~wino~~ z następującej argumentacji, umożliwiając stosowanie w ich wypadku zachowując aktualnie obowiązującą specjalnej stawki „zero”.

Uzasadnienie

Motywy przedstawione w tym punkcie odnoszą się także do wyrobu metodami tradycyjnymi innych produktów, dla których dyrektywy 92/83/WE oraz 92/84/WE przewidują możliwość zastosowania stawek zredukowanych. Przedstawione argumenty nie wydają się być wystarczające do wyłączenia jedynie sektora winiarskiego (co dotyczyłoby jedynie części sektora napojów alkoholowych); wyłączenie takie powinno dotyczyć wszystkich podobnych produktów, co pozwoliłoby uniknąć dyskryminujących następstw dyrektywy 92/84/WE.

Wynik głosowania:

Za: 52

Przeciw: 65

Wstrzymało się: 8

Punkt 7.11

Zmienić w następujący sposób (nowy tekst jest podkreślony):

„7.11 Bardzo pożądane byłoby rzeczywiste uproszczenie systemu opodatkowania produktów alkoholowych. Należy jednakże mieć na uwadze, że:

- 1) niejednolite stawki podstawowe w Państwach Członkowskich najprawdopodobniej nie będą sprzyjać walce z przemytem i nadużyciami;
- 2) jednolita stawka podstawowa oparta na zawartości alkoholu może:
  - prowadzić do nowych nadużyć związanych po prostu ze zmianą sposobu wytwarzania produktu i jego zawartości alkoholu;
  - dyskryminować producentów win, którzy musieliby różnicować każdy rodzaj produkowanego wina posiadający inną zawartość alkoholu;
  - z tego samego powodu znacznie skomplikować działalność handlową oficjalnych składów, które musiałyby rozróżniać wszystkie kategorie produktów, aby uiścić podatek podczas wprowadzania ich na rynek konsumencki.
- 3) proponowany system, który nie rozróżnia produktów fermentowanych od destylowanych, prowadzi do niższych wpływów do budżetu wspólnotowego, ponieważ zmniejsza on obciążenia podatkowe, którym podlegają wyroby alkoholowe;
- z kolei obciążenia podatkowe na wino znacznie by wzrosły, gdyby zostało ono objęte takim systemem opodatkowania, a tymczasem sektor ten jest w coraz większym stopniu narażony na konkurencję ze strony państw trzecich; należy zatem pozostawić wino w odrębnej kategorii objętej zerową stawką akcyzy.”

Wynik głosowania:

Za: 35

Przeciw: 75

Wstrzymało się: 12